

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Prokopa a přísedících Zdeňky Hrochové a Josefa Jahna v hlavním líčení konaném dne 29. srpna 2018

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného],

je vinen, že

jako místopředseda představenstva v postavení statutárního orgánu [právnícká osoba], a.s., [IČO], se sídlem [obec a číslo], okr. [obec], který se v níže uvedeném období jako oprávněná osoba v rozhodné míře podílel na řízení a chodu této společnosti, v sídle společnosti a jinde, v období od 31. 12. 2012 do 10. 2. 2015, ačkoli byl srozuměn, z podávaných daňových přiznání či účetních uzávěrek, se skutečností, že uvedená společnost se nacházela ve stavu úpadku, který se v průběhu uvedeného období neustále prohluboval, věděl, že společnost jako dlužník nebyla schopna řádně plnit své splatné závazky vůči svým věřitelům a jejich výše ve lhůtě splatnosti nad 90 dnů činila již na počátku tohoto období minimálně 8.657.514,57 Kč, dával pokyn disponovat volnými finančními prostředky společnosti tak, že splatné závazky [právnícká osoba], a.s., nebyly hrazeny poměrným způsobem, ale některé obchodní partnery zvýhodňoval přednostními úhradami jejich pohledávek, konkrétně přednostně byly hrazeny pohledávky těchto dodavatelů - [právnícká osoba], [IČO], [právnícká osoba], [IČO], [právnícká osoba], [IČO], [právnícká osoba], [IČO], [právnícká osoba], [IČO], [právnícká osoba], [IČO], [příjmení] [příjmení], [IČO], nyní [právnícká osoba], [právnícká osoba], [IČO], [právnícká osoba], [IČO] a [anonymizována tři slova] spol. s r.o., [IČO], a to na úkor ostatních poškozených věřitelů, kterým takto způsobil škodu v celkové výši 18.846.982 Kč, konkrétně pak poškozeným:

1. B+ [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], způsobil škodu ve výši 17.831 Kč,
2. [jméno] [příjmení], [IČO], se sídlem [adresa poškozeného], způsobil škodu ve výši 149.617 Kč,

3. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], způsobil škodu ve výši 26.784 Kč,
4. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], způsobil škodu ve výši 42.177 Kč,
5. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], způsobil škodu ve výši 28.449 Kč,
6. [název poškozené], [IČO], se sídlem [adresa], způsobil škodu ve výši 9.059 Kč,
7. [anonymizováno 5 slov], [IČO], se sídlem [adresa], způsobil škodu ve výši 95.635 Kč,
8. [právnícká osoba] v likvidaci, [IČO], se sídlem [adresa poškozené], způsobil škodu ve výši 4.915 Kč,
9. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], způsobil škodu ve výši 11.129.229 Kč,
10. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], způsobil škodu ve výši 6.344 Kč,
11. [anonymizována tři slova] [územní celek], [anonymizováno] pracoviště v [obec], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], způsobil škodu ve výši 366.773 Kč,
12. [ulice] [anonymizována tři slova], [IČO], se sídlem [adresa], způsobil škodu ve výši 299.335 Kč,
13. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], způsobil škodu ve výši 6.362.025 Kč,
14. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], způsobil škodu ve výši 406.898 Kč,
15. [ulice] [anonymizována dvě slova], [IČO], se sídlem [adresa], způsobil škodu ve výši 41.526 Kč,
16. [anonymizována dvě slova] [příjmení], [příjmení] & [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], způsobil škodu ve výši 11.963 Kč,
17. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], nyní [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], způsobil škodu ve výši 33.300 Kč,
18. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], způsobil škodu ve výši 33.756 Kč,
19. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], způsobil škodu ve výši 2.245 Kč,
20. Ing. [jméno] [příjmení], [IČO], se sídlem [adresa poškozeného], způsobil škodu ve výši 6.090 Kč,
21. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], způsobil škodu ve výši 4.228 Kč,
22. [anonymizováno], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], způsobil škodu ve výši 5.481 Kč,
23. [jméno] [jméno], [IČO], se sídlem [adresa poškozeného], způsobil škodu ve výši 4.386 Kč,
24. [jméno] [příjmení], [IČO], se sídlem [adresa poškozeného], způsobil škodu ve výši 11.504 Kč,
25. [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno] [právnícká osoba], nyní [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [adresa poškozené], způsobil škodu ve výši 187 Kč,
36. [právnícká osoba], [IČO], se sídlem [anonymizováno] 24, [PSČ] [anonymizováno], způsobil škodu ve výši 145 Kč,

tedy

jako dlužník, který je v úpadku, zmařil částečně uspokojení svého věřitele zvýhodněním jiného věřitele, a způsobil tím na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

čímž spáchal

zločin zvýhodnění věřitele podle § 223 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za tento a sbíhající se přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu [obec] – [pobočka] ze dne 29. listopadu 2016, č.j. 18T 10/2016 – 1103, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 15. ledna 2018, č.j. 6To 21/2017 – 1171,

podle § 223 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 24 (dvacet čtyři) měsíců nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy obchodní korporace, a to ani na základě plné moci udělené mu oprávněnou osobou, na dobu 4 (čtyř) let.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným (další data shora)

spol. [právnícká osoba], částku 6.362.025 Kč,

[právnícká osoba] a.s., částku 406.898 Kč,

[obec] [anonymizována tři slova] částku 299.335 Kč,

[právnícká osoba] [příjmení], [anonymizována dvě slova], částku 149.617 Kč,

[právnícká osoba], s.r.o. částku 42.177 Kč,

[anonymizována tři slova] částku 41.278 Kč,

[právnícká osoba], a.s., částku 28.449 Kč,

[právnícká osoba], s.r.o., částku 26.784 Kč,

[název poškozené] částku 9.059 Kč,

[anonymizováno] [právnícká osoba], částku 6.344 Kč,

poškozené [právnícká osoba] [jméno] částku 4.386 Kč,

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená společnost [právnícká osoba] (další data shora), se svým uplatněným nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození spol. [právnícká osoba], [ulice] [anonymizována tři slova], [příjmení] [jméno] [příjmení], [právnícká osoba] [příjmení], [anonymizována dvě slova], spol. [právnícká osoba], spol. [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba] [jméno] a spol. [právnícká osoba], (další data shora) se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Tímto rozsudkem se podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku ruší výrok o trestu z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 15. ledna 2018, č.j. 6To 21/2017 – 1171, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. V hlavním líčení byl slyšen obžalovaný [celé jméno obžalovaného], resp. z části byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení. Vyslechnuti byli svědci [jméno] [příjmení], někdejší předseda představenstva spol. [právnícká osoba], [jméno] [příjmení], někdejší člen představenstva a

zaměstnanec spol. [právnícká osoba], [jméno] [příjmení], někdejší mzdová účetní, asistentka a administrativní pracovnice spol. [právnícká osoba], Ing. [jméno] [příjmení], někdejší auditor spol. [právnícká osoba], JUDr. [jméno] [příjmení], v současnosti činný insolvenční správce spol. [právnícká osoba], a Ing. [jméno] [příjmení], v době od prosince 2012 do února 2015 externí daňový poradce spol. [právnícká osoba] Čten byl úřední záznam o vysvětlení, podaném svědkem [jméno] [příjmení], členem dozorčí rady spol. [právnícká osoba] Slyšeni byli soudní znalci z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, Ing. [jméno] [příjmení] a [celé jméno znalce], ke znaleckým posudkům, předloženým obžalobou na č.l. 109 – 161 a 165 - 244 spisu. Dále soudní znalci [příjmení] [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] z Ústavu znalectví a oceňování při [obec] škole technické a ekonomické v [obec], ke znaleckému posudku, předloženému obhajobou na č.l. 955 – 986 spisu. Čteno bylo doplnění soudně znaleckého posudku soudního znalce [celé jméno znalce] jako na č.l. 938 – 948 spisu.

3. Provedeny byly důkazy listinné, a to trestní oznámení spol. [právnícká osoba] s přílohami na č.l. 20 – 30 spisu, zpráva auditora o kontrole splácení závazků spol. [právnícká osoba] spol. [právnícká osoba], s přílohami na č. l. 36 – 63 spisu, přehled odkoupených faktur spol. [anonymizováno] na č. l. 73, 74 spisu a e-mailová komunikace, týkající splátkového kalendáře a dále návrhu na získání majetkové účasti spol. [právnícká osoba], ve [právnícká osoba], a.s., na č. l. 75 -79 spisu. Dále pak výpis z obchodního rejstříku spol. [právnícká osoba], na č. l. 253 – 254 spisu, notářský zápis o průběhu valné hromady spol. [právnícká osoba], z [datum], na č. l. 255 – 256 spisu a stanovy spol. [právnícká osoba], na č. l. 257 – 264 spisu. Dále byly provedeny výroční zprávy společnosti spol. [právnícká osoba], a zprávy auditora – spol. [právnícká osoba] za roky 2011 - 2013 na č. l. 265 – 290 spisu. Dále pak zpráva [jméno] [příjmení] [příjmení] k účtům obžalovaného a CD s výpisy z účtu na č. l. 325 – 327 spisu, smlouva z roku 2003 o kontokorentním úvěru, zajištěným blankosměnkou obžalovaného, mezi spol. [právnícká osoba], a [anonymizována tři slova] [právnícká osoba], s dodatky do r. 2014 na č. l. 328 – 368 spisu, a zástavní smlouvy za pohledávkami [anonymizována tři slova] [právnícká osoba], na č. l. 370 – 378 spisu. K tomu pak na č.l. 912 a násl. spisu oznámení o skutečnosti nasvědčující spáchání trestného činu v souvislosti s čerpání úvěru [právnícká osoba] [příjmení] [příjmení] ze dne [datum], předložené státní zástupkyní. Dále, na č.l. 382 – 760 identifikace jednotlivých věřitelů spol. [právnícká osoba], a obchodní listiny, z nichž vyplývá existence jednotlivých pohledávek (faktury, atp.). Dále zprávy, zaslané jednotlivými poškozenými (č.l. 833 [příjmení] [jméno], 836 - 841 spol. [právnícká osoba], atp.). Dále přehled vkladů do společnosti, předložený obhájcem obžalovaného na č. l. 785 spisu.

4. K insolvenčnímu řízení ve vztahu ke spol. [právnícká osoba], pak byly provedeny následující listiny: Vyhláška Krajského soudu v Českých Budějovicích o oznámení o zahájení insolvenčního řízení ve věci dlužníka spol. [právnícká osoba], ze dne [datum], na č. l. 291 spisu, usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích o prvním, formálním odmítnutí insolvenčního návrhu spol. [právnícká osoba], na č. l. 292 – 293 spisu. Dále usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích o prohlášení konkurzu na majetek spol. [právnícká osoba], ze dne 11. 2. 2015, č. l. 321 – 322 spisu. Dále zpráva insolvenčního správce spol. [právnícká osoba], JUDr. [jméno] [příjmení], o sestavení seznamu přihlášených pohledávek a přihlášky pohledávek na č. l. 294 - 316 spisu. Dále zápis z jednání insolvenčního správce na č.l. 316 spisu p.v. a seznam věřitelů na č. l. 317 spisu. Dále zpráva insolvenčního správce z dubna 2015 na č. l. 318 - 319 a dále zprávy insolvenčního správce JUDr. [jméno] [příjmení] z května a srpna 2017. Na č.l. 919 – 920 spisu listiny, předložené soudu JUDr. [jméno] [příjmení] u jeho výslechu dne [datum]. Dále na č. l. 320 zpráva evidence vozidel a na č.l. 323 a násl. spisu souhlas Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne [datum], s prodejem vozidel a vybavení kanceláří spol. [právnícká osoba] mimo dražbu. Dále na č.l. 1005 – 1006 spisu usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích v insolvenčním řízení, týkající se vydání výtěžku prodeje strojů zajištěnému věřiteli, [právnícká osoba] a na č.l. 1007 spisu zastavení exekuce oprávněné [právnícká osoba] ve vztahu k obžalovanému o 3 mil. Kč, která byla dobrovolně uhrazena [jméno] [příjmení] v rámci ručitého plnění.

5. K osobním poměrům obžalovaného byly provedeny tyto listiny: Usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] pro zvlášť zločin úvěrový podvod podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku na č. l. 97-100 a na ně navazující obžaloba KSZ [obec] - pobočka v Táboře sp. zn. 2 KZV 4/2016 (č.l. 104 a násl. spisu), rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 29. listopadu 2016, č.j. 18T 10/2016 – 1103 (č.l. 990 a násl. násl. spisu), rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 15. ledna 2018, č.j. 6To 21/2017 – 1171 (č.l. č. l. 908 a násl. spisu) a usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. července 2018, č.j. 7Tdo 845/2018 – 29, jímž se odmítá dovolání obžalovaného (č.l. 1002 a násl. spisu). Dále přílohový spis Okresního soudu v Táboře sp. zn. 3T 4/2017, a z něho zejm. trestní příkaz ze dne 31. 1. 2017, č.j. 3T 4/2017 - 51, jímž byl s právní mocí k 24. 3. 2017 obžalovaný uznán vinným pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku. Dále na č. l. 762 – 766, 788 evidenční karta řidiče, opis z evidence přestupků, zpráva MěÚ [obec], rejstřík trestů a zpráva úřadu práce.

6. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění a jejich právní hodnocení

7. Otázka viny obžalovaného [celé jméno obžalovaného] je postavena na odpovědi na tři související otázky: a) Zda to byl obžalovaný, kdo se v rozhodné míře podílel na řízení a chodu společnosti a z této pozice dával pokyny úhradě některých pohledávek na úkor jiných? Dále, za b), zda byl obžalovaný ze své pozice ve společnosti srozuměn s hospodářským stavem společnosti? A konečně za c) zda byl hospodářský stav [právnícká osoba], a.s., takový, že se nacházela ve stavu úpadku?

8. Obžalovaný rozporuje kladnou odpověď na všechny tři otázky. Hájí se tím, že spol. [právnícká osoba], v období po roce 2008, s nástupem ekonomické krize, snížila svůj obrat na cca 1/3. Tomu se adekvátně snižovaly i marže a klesal i počet zaměstnanců. Pokud jde o to, kdo se v žalovaném období podílel na řízení firmy a dával pokyny k dispozici s volnými prostředky společnosti k úhradě dluhů: Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uvádí, že ve společnosti měli s někdejšími představenstvy [jméno] [příjmení] rozděleny úlohy. [jméno] [příjmení] se staral o ekonomiku, administrativu a dohlížel na výrobní provoz firmy. Obžalovaný spíše jezdil po republice, kde měl kontakty mezi stavebními firmami. Sháněl zakázky a jednal se s zákazníky. Vymáhal dlužné prostředky z faktur a jednal s věřiteli, kteří po [právnícká osoba], chtěli svoje peníze. Objednávání materiálu měl na starosti společně s [jméno] [příjmení]. [jméno] [příjmení] odešel v roce 2011 pracovat jako starosta [obec]. Byl to nicméně on, kdo kontroloval došlé faktury a parafoval vydané faktury. Obžalovanému byla následně předestřena jeho výpověď z přípravného řízení na č.l. 782 spisu shora, kde uvádí, že to byl obžalovaný, kdo dával pokyn k proplacení faktur, aby nebyla zastavena výroba. K tomu obžalovaný uvedl, že platili těm, kteří firmě dodávali materiál, aby zachovali chod firmy. Vycházeli z knihy přijatých faktur, která je součástí účetnictví. V roce 2012 na místo [jméno] [příjmení] nikoho jiného nepřijímali, protože krize stále trvala. [jméno] [příjmení] se však pravidelně zastavoval a věděl, jak dále firma funguje. [jméno] [příjmení] měl nadále na starosti výrobu, objednávání materiálu a také platební podmínky dodavatelů. [jméno] [příjmení] byla finanční účetní, která zpracovávala celé účetnictví [právnícká osoba] Účetní pak byla externě [jméno] [příjmení]. Připravovala účetnictví daňovému poradci Ing. [jméno] [příjmení]. Ekonomická situace firmy nebyla dobrá. [příjmení] jí zesplatnila úvěr a obžalovaný objížděl dlužníky i věřitele a vedl s nimi jednání, jak finanční situaci řešit. Obžalovaný jednal jako místopředseda představenstva samostatně. [jméno] [příjmení] mu předávala výpisy z banky. O tom, že se budou přednostně hradit faktury některým dodavatelům, mohl rozhodovat obžalovaný i [jméno] [příjmení]. Ten chodil do firmy jednou týdně a obracel se na obžalovaného s dotazem, zda budou faktury uhrazeny. V takovém případě mu obžalovaný řekl, aby se podíval na účet a pokud tam budou nějaké došlé peníze, tak ať řekne účetní, aby to zaplatila.

V přípravném řízení obžalovaný uvedl, že příkazy k úhradě jednotlivých faktur [jméno] [příjmení] nedával, dával je buď obžalovaný, nebo [jméno] [příjmení] po konzultaci s obžalovaným (viz č.l. 782 spisu). Následně zde obžalovaný dodává, že od 1.1.2013, rozhodoval o úhradě přijatých faktur pouze on sám (č.l. 782 spisu p.v.).

9. Pokud jde o otázku ekonomického stavu společnosti, resp. obžalobou tvrzený stav úpadku: Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uvedl, že s [jméno] [příjmení] věděli, že dluží společně spol. [anonymizováno] i spol. [právnícká osoba] (dále též jen, „[anonymizováno]“). Pohledávku vůči [právnícká osoba] postupně snížili 19,5 na 8 mil. Jakmile byl vytvořen zisk, poukazovali jej na úhradu dluhů. [právnícká osoba], netunelovali. Naopak, sami do ní vkládali peníze, když nebyla solventní. Pokud jde o postup, který popisuje [právnícká osoba] na č.l. 15 a 15 p.v. spisu ve svém trestním oznámení, tj. jimi tvrzené oddalování vykonatelnosti rozhodnutí o povinnosti [právnícká osoba], uhradit [anonymizováno] dlužnou částku a následné podání dlužnického návrhu na zahájení insolvenčního řízení poté, kdy rozhodnutí nabylo právní moci, obžalovaný uvedl, že předpokládali, že budou schopni naplnit splátkový kalendář. Nabízeli [anonymizováno] odkup firmy, ať částečný, anebo celkový. Dále jim nabízeli splátkový kalendář. Postup spol. [právnícká osoba], od podání obžaloby dne 19. 11. 2012 (tedy odpor proti platebnímu rozkazu, odvolání proti rozsudku a následný návrh na zahájení insolvenčního řízení dne 1. 10. 2014 měsíc po vykonatelnosti rozsudku dne 11. 9. 2014) zvolili právníci společnosti. Od obžalovaného ani [jméno] [příjmení] neměli žádné pokyny.

10. Pokud jde ještě konkrétněji o stav úpadku ve formě platební neschopnosti: K dotazu, zda obžalovaný řešil problém dluhů společnosti, obžalovaný uvedl, že to byla záležitost čistě [jméno] [příjmení]. Obžalovaný [příjmení] říkal, ať si to vyřeší s [jméno] [příjmení], která byla jeho sestra. Obžalovaný není ekonom a tyto věci s paní [příjmení] osobně nikdy neřešil. [jméno] [příjmení] mu nepodávala mu zprávu o tom, jak na tom je firma finančně. Říkala to [jméno] [příjmení] a předpokládala, že ten to řekne obžalovanému. Dozorčí rada ve spol. [právnícká osoba], nefungovala. Byla ustanovena proto, že akciová společnost musela mít tříčlennou dozorčí radu a ta předsedu. Takže zvolili [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], což byl mistr výroby [právnícká osoba], a dále otce obžalovaného. Pokud jde o účetní závěrku, k dotazu soudu, proč ve zprávě auditora Ing. [jméno] [příjmení] ze spol. [právnícká osoba] za rok 2012 (č.l. 280 spisu) nejsou uvedeny žádné závazky ve lhůtě po splatnosti nad 90 dnů, ač činily přes 8,5 mil Kč a za rok 2013 (č.l. 288 spisu) byly uvedeny závazky ve lhůtě po splatnosti nad 90 dnů jen v řádu statisíců, ač činily téměř 10. mil. Kč, obžalovaný uvedl, že to absolutně netuší, protože toto opravdu nebyla, jeho parketa.“ Zde byla dána součinnost [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], auditorské firmy [právnícká osoba] a [jméno] [příjmení]. Ví jen, že se musela vytvořit rozvaha a vyhotovit výkaz zisků a zrát. O těchto dokumentech ví, že existovaly. Tímto jeho vědomosti, co se týče této části administrativy firmy, končí. Absolutní přehled o hospodaření firmy a odpovědnost za otázku, zda firma není v úpadku, měl [jméno] [příjmení]. Když se ptal buďto přímo jeho, anebo Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení], tak mu neříkali, že by byli v úpadku. Ví, že by v takovém případě měli podat návrh na insolvenční řízení. Ve stavebnictví neexistuje firma, která by neměla pohledávky starší než 90 dnů po splatnosti. Platební morálka je v tomto odvětví špatná. [právnícká osoba], sám dostal zaplacenou fakturu i po dvou letech po splatnosti na desetkrát. Nedobytnost nedobytnost pohledávek je ve stavebnictví pofiderní pojem.

11. Pokud jde ještě konkrétně o stav úpadku ve formě předlužení, společnost podle obžalovaného nebyla ani předlužena. V prosinci 2014 se její závazky pohybovaly ve výši 43 mil. Nehmotný majetek byl však bankou odhadnut na 30 mil., hmotný na 8 mil., autopark na 1 mil., vybavení budov na půl milionu a pohledávky měli ve výši 13,2 mil. Kč. Rozpracovanost byla cca ve výši 3 mil. tedy dohromady cca 56 mil. Kč.

12. O podání insolvenčního návrhu dříve, než na sklonku roku 2014, neuvažovali proto, že neměli příkaz od auditora ani daňového poradce. Nikdo obžalovaného nevaroval, že by byli v úpadku. Návrh podával [jméno] [příjmení] a informace, které k tomuto kroku vedly, mu zřejmě dal auditor

Ing. [příjmení], nebo paní [příjmení], daňový poradce Ing. [příjmení] či účetní [jméno] [příjmení]. Za úplnost a pravdivost výroční zprávy byla asi zodpovědná [jméno] [příjmení], která jí vytvářela. Obžalovaný má za to, že předseda nebo místopředseda představenstva zodpovědný nebyl. [příjmení] sám určitě ne. Neví ani, jak by zprávu vytvořil. Poté, co byla čtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení, uvedl, že o ekonomické situaci firmy věděl, co se týče denního pohybu peněz a způsobu vymáhání pohledávek a placení závazků, obžalovaný uvedl, že toto bylo přesně jeho pole působnosti. Jednal jak s dlužníky, tak s věřiteli [právnícká osoba]. Popřel však rezolutně, že by se v rozhodné míře podílel na řízení a chodu společnosti, tak tomu rozhodně nebylo.

13. Soud se oproti tomu domnívá, že kladná odpověď na otázku ad a) výše, tedy zda to byl obžalovaný, kdo se v rozhodné míře podílel na řízení a chodu společnosti a z této pozice dával pokyny úhradě pohledávek některých věřitelů na úkor jiných, resp. za b), tedy zda byl z této pozice srozuměn s hospodářským stavem společnosti, vyplynula ze všech provedených důkazů. Okruh jednotlivých upřednostněných i znevýhodněných tj. poškozených věřitelů a příslušné obchodní listiny, dokladující obchodní vztahy se [právnícká osoba], a.s., vyplývá z listinných důkazů. K tomu, kdo v žalovaném období vydával pokyny k platbám, je třeba předně zmínit, že sám obžalovaný [celé jméno obžalovaného] připustil ve své výpovědi z přípravného řízení poměrně jasně, že to byl on. U hlavního líčení pak svoji výpověď v podstatě změnil. Byť však popírá, že by byl informován o tom, že společnost byla v úpadku, současně uvádí, že o ekonomické situaci firmy věděl, co se týče denního pohybu peněz a způsobu vymáhání pohledávek a placení závazků. Cit.: „Toto bylo přesně moje pole působnosti, kdy já jsem jednal jak s dlužníky, tak s našimi věřiteli.“ Soud přitom konstatuje, že právě nakládání s věřiteli (v daném případě nerovně neodpovídající zásadě poměrného a rovnoměrného uspokojení, a na úkor ostatních věřitelů téhož dlužníka) je podstatou trestného činu, pro který je obžalovaný stíhán. Soudu není zřejmé, kdo jiný než obžalovaný byl v žalovaném období osobou odpovědnou za tento postup.

14. Obžalovaný je v tomto usvědčován též svědkem [jméno] [příjmení]. Svědek [příjmení] soudu potvrdil, že už před zářím 2011, kdy se stal starostou [obec], byl veden jako technický ředitel společnosti a obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jako ředitel ekonomický, i když se obě funkce prolínaly. Svědek [příjmení] dále uvádí, že z firmy fakticky odešel a v běžném provozu firmy se neangažoval. Byl zavalený prací na obci a na firmu docházel sporadicky. Firma na tom již v té době nebyla ekonomicky dobře. Výslovně uvádí, že nerozhodoval o úhradě přijatých faktur. Domluvil se s obžalovaným, že si v tom udělá systém sám, nikoho dalšího za svědka firma nepřijala. Svědek dále uvedl, že předpokládá, že obžalovaný o stavu starších pohledávek se splatností po 90. dnech, věděl. Firma nicméně - podle jeho názoru - v úpadku nebyla. Předlužená nikoli, měla majetek, který se nyní zpeněžuje v rámci insolvenčního řízení. Pokud jde o platební neschopnost, problém při úhradě splatných pohledávek řešili jednáním s věřiteli. Konkrétně [právnícká osoba] navrhovali splátkový kalendář, z dluhu 19 mil. poté do roku 2014 zaplatili 10 až 12 mil. S auditorem jednala účetní [jméno] [příjmení]. Svědek neví, co by v účetnictví měla s obžalovaným [celé jméno obžalovaného] konzultovat. Platební neschopnost firmy podle svědka nastala až po zesplatnění 6 mil. Kč z kontokorentu [právnícká osoba]. Až tím se společnost dostala do platební neschopnosti.

15. Stejně tak [jméno] [příjmení], jenž byl členem představenstva [právnícká osoba], potvrdil, že ekonomickou stránku fungování firmy měli na starosti nejprve [jméno] [příjmení] s obžalovaným [celé jméno obžalovaného]. Po odchodu [anonymizováno], který do firmy docházel jen jednou týdně, zbývající čtyři dny v týdnu řídil společnost asi obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Svědek nevěděl, že společnost má dluhy, o ekonomickou stránku chodu firmy se nezajímal. Měl na starosti výrobu a objednávání materiálu. Představenstvo se formálně nescházelo, všechny záležitosti se ale probíraly společně.

Svědkyně [jméno] [příjmení], mzdová účetní, asistentka a administrativní pracovnice [právnícká osoba], rovněž uvádí, že kromě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] v době nepřítomnosti pana [příjmení], který byl na postu starosty, nikdo jiný společnost neřídil. Z jejího pohledu chod

firmy řídil obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Neví, zda byl obžalovaný [celé jméno obžalovaného] informován o ekonomickém stavu firmy, ale předpokládá, že by jej měl znát. Svědkyně platila (faktury), které měla zaplatit, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] ji do důvodů, proč má být uhrazena konkrétní faktura, nezasvěcoval.

Svědék [příjmení] [příjmení] konečně na policii uvedl, že veškerou činnost společnosti řídil obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Svědkovi sdělil, že [jméno] [příjmení] ve společnosti fakticky skončil a řídit bude společnost obžalovaný sám. Obžalovaný se tak následně i fakticky choval.

16. Z uvedeného je zřejmé, že [právnícká osoba], a.s., v předmětném období skutečně řídil obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Byl to on, kdo dával svědkyni [příjmení] pokyny k proplácení faktur, kdo jednal s věřiteli a byl seznámen s ekonomickým stavem společnosti. Svědek [příjmení] uvádí, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] byl již před jeho odchodem veden jako ekonomický ředitel. Nebude tedy pravdou, že by ekonomika společnosti nebyla „parketa“ obžalovaného, naopak. Z výpovědí slyšených svědků byla sice zřejmá větší či menší snaha obžalovanému neuškodit, současně se však v podstatě shodují na tom, že se obžalovaný podílel v rozhodné míře na řízení firmy. Je mimoto třeba připomenout, že někteří vypovídali též v související trestní věci Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 18T 10/2016. Na č.l. 857 a násl. spisu figuruje rozsudek tohoto soudu ze dne 29. 11.2016, č.j. 18T 10/2016-1103. Již z popisu skutku odsuzujícího rozsudku vyplývá, že obžalovaný byl „osoba společnost řídící a plně zodpovídající za její chod“ (viz č.l. 990 spisu). Dále to, že od listopadu 2013 do června 2014 obžalovaný z této pozice manipuloval s účetními doklady, předkládanými bance, konkrétně předkládal bance seznamy pohledávek spol. [právnícká osoba], které neodpovídaly skutečnosti. Konečně pak skutečnost, že ekonomická situace [právnícká osoba], a.s., nebyla dobrá již v roce 2012, a proto obžalovaný od listopadu 2013 řešil situaci úvěrovým podvodem. Krajským i Vrchním soudem (viz rozsudek č.j. 6To 21/2017 – 1171 na č.l. 908 a násl. spisu) byl opakovaně vyslovený závěr, že obžalovaný se zajímal o cit.„, aktuální neblahý“ ekonomický stav společnosti a byl o něm informován (viz č.l. 910 spisu). Sám hovořil o „druhotní platební neschopnosti,“ kterou nakonec i znalecký posudek, předložený obhajobou, označuje za synonymum pro platební neschopnost. Která je pak právním definičním znakem úpadku. Obžalovaný se v nyní projednávané věci hájí v podstatě obdobně, jako v trestní věci Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 18T 10/2016. V tamní věci např. uváděl, že pouze bance předával podklady, které mu poskytovala [jméno] [příjmení], což bylo tvrzení v přímém rozporu se skutkovými zjištěními (viz závěry Vrchního soudu na č.l. 909 – 910 a Nejvyššího soudu na č.l. 1003 spisu). Stejně jako soudy činné v další trestní věci obžalovaného však dochází nadepsaný soud k závěru, že hospodaření firmy nebylo ve výlučné režii administrativy. Která obžalovaného - držitele 50% akcií společnosti, místopředsedu představenstva a faktického ředitele společnosti – nedostatečně informovala. Obžalovaný se o ekonomický stav společnosti obžalovaný zajímal a byl mu znám. To nevylučuje závěr, že na ekonomickou realitu společnosti nereagoval řádně a odpovědně. Nedbal mj. (spolu s ostatními) dostatečně na efektivitě fungování orgánů akciové společnosti. Představenstvo společnosti fungovalo pouze neformálně. Dozorčí rada ve [právnícká osoba], i podle vlastních slov obžalovaného nefungovala vůbec. To mj. potvrzuje ve své výpovědi na č.l. 90 spisu její člen svědek [příjmení] [příjmení]. Byla obsazena účetní, mistrem výroby a otcem obžalovaného a nescházela se, nevyužívala své kontrolní pravomoci. Externí daňový poradce [právnícká osoba]. [jméno] [příjmení] uvedl, že v letech 2012 až 2015 komunikoval z 90 % s paní [příjmení], z 5 % s paní [příjmení]. S Ing. [celé jméno obžalovaného] byla komunikace minimální. Je možno uzavřít, že za situace, kdy předseda představenstva svědek [příjmení] již fakticky nebyl ve formě činný, nevykázal obžalovaný dostatečné množství odpovědnosti, aby pohledávky společnosti umožňoval zákonným způsobem. Dostatek informací pro správné rozhodnutí však nepochybně měl.

17. S posledním řečeným závěrem úzce souvisí právě odpověď na otázku ad c) zda byl hospodářský stav [právnícká osoba], a.s., takový, že se nacházela ve stavu úpadku. Trestní odpovědnost za

zvýhodnění věřitele je dle judikatury vázána na kterýkoli z obou úpadkových stavů dlužníka, tj. na platební neschopnost i předlužení ve smyslu § 3 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona. K závěru o trestní odpovědnosti však postačuje i jen jeden z úpadkových stavů dlužníka. Obžalovaný v rámci své obhajoby oba tyto úpadkové stavy poněkud zaměňuje, soustředí se však spíše na úpadek ve formě předlužení. Ten nebyl předmětem obžaloby, jakkoliv i předlužení společnosti je v podobných případech z hlediska trestní odpovědnosti otázkou důležitou a soud se jí proto zabýval, viz níže. Bylo přitom prokázáno, že [právnícká osoba], a.s., v žalovaném období ve stavu platební neschopnosti nepochybně byla a že šlo o reálný ekonomický stav dlužníka, jakkoliv podkladem pro tyto závěry je účetní obraz společnosti. [právnícká osoba], nebyla schopna splácet své splatné dluhy více věřitelům a tak dostát svým závazkům, a to až do konce žalovaného období. Podle znaleckého posudku soudního znalce [celé jméno znalce] na č.l. 165 a násl. spisu, již k 31. 12. 2012 činily závazky společnosti v prodlení nad 90 dnů 8.657.514 Kč a nebyly uhrazeny dále do data 10. 2. 2015 (č.l. 184 spisu). Tato skutečnost je přitom v rozporu s účetní závěrkou a auditem za rok 2012, který neuvádí žádné závazky v prodlení nad 90 dnů. Již v této době je tedy [právnícká osoba], podle znalce v průkazném stavu úpadku ve formě platební neschopnosti. Přičemž údaje o vzniku jsou převzaty z vlastních podkladů předaných [právnícká osoba], a.s., Krajskému soudu v Českých Budějovicích ze soupisu závazků s údaji splatnosti a výši nezaplacených závazků (viz č.l. 186 spisu), pokud jde o námitku obhajoby, týkající se relevance použitých podkladů. Znalec velmi podrobně analyzuje účetní obraz společnosti. Na základě jednotlivých ukazatelů uzavírá, že hospodářský výsledek účetního období roku 2012 je ve výši ztráty – 245.000 Kč (č.l. 186 spisu). Situace [právnícká osoba], a.s., se nelepší ani k 31. 12. 2013. Na společnosti vážnou pohledávku ve výši 9.843.092 Kč v prodlení nad 90 dnů. Nejvýznamnější, vůči společností [anonymizováno] a [anonymizováno], a nebyly uhrazeny dále do data 10.2.2015 (č.l. 188 spisu). Tato skutečnost pak opět není v souladu s údaji uvedenými v auditované účetní závěrce za rok 2013. Znalec dochází k závěru, že i k datu 31. 12. 2013 je dán průkazný stav úpadku ve formě platební neschopnosti. Hospodářský výsledek účetního roku 2013 je ve výši ztráty – 1.394.000 Kč. Znalec pak hovoří o roku 2014 jako o pokračování posledního stadia úpadkové ekonomiky, o následném zastavení plateb. Dne 1. 12. 2014 bylo na návrh úpadce, spol. [právnícká osoba], zahájeno insolvenční řízení a k 11. 2. 2015 byl Krajským soudem v Českých Budějovicích zjištěn úpadek dlužníka.

18. K v podstatě stejným závěrům, jako Ing. [celé jméno znalce], dochází ve svém znaleckém posudku soudní znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení]. Znalkyně narozdíl od Ing. [celé jméno znalce] posouzení data, od něhož byla [právnícká osoba], a.s., v úpadku, ponechává na orgánech činných v trestním řízení, avšak současně na č.l. 117 spisu (příloha, nežurnalizováno), uvádí, že společnost měla více věřitelů, peněžité závazky po dobu delší než 30 dnů po splatnosti a nebyla schopna plnit peněžité závazky již v polovině roku 2011. Přičemž vztahuje toto své vyjádření k zákonné definici úpadku. I ona upozorňuje na to, že společnost v účetní závěrce nepravdivě nevykazuje (resp. vykazuje zkresleně) k 31.12.2012 a 31.12. 2013 závazky po splatnosti 90 dnů (viz č.l. 115 až 116 spisu). Znalkyně konstatuje, že ve všech sledovaných letech, tedy 2011 až 2014, vykazuje ztrátu z hospodářské činnosti, která zhoršuje platební schopnost (viz č.l. 114 spisu). Stejně jako [celé jméno znalce] současně znalkyně konstatuje, že k 31. 12. 2014 byla spol. [právnícká osoba], rovněž předlužena. Aktiva společnosti činí 29.524.000 Kč, ale výše závazků 42.797.000 Kč (viz č.l. 113 spisu). Oba soudní znalci, tedy jak [celé jméno znalce], tak i Ing. [jméno] [příjmení], označili podklady pro zpracování posudků, které jim byly předloženy, jako dostatečné. Nejsou v této věci jediným důkazem. Proto nebylo nutno obstarávat v tomto směru důkazy další, jak navrhováno obhajobou.

19. Pokud jde o znalci zmiňované přílohy k účetním uzávěrkám auditora [právnícká osoba], spol. [právnícká osoba] svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], tyto jsou součástí popisu skutku obžaloby v projednávané věci a soud má za potřebné se k nim ještě vyjádřit: Na č. l. 280 spisu v části, „6.3. - závazky,“ skutečně nejsou uvedeny žádné pohledávky splatné déle než 90 dnů za rok 2012. Na č.l.

288 spisu za rok 2013 toliko 194.000 Kč, nikoli tedy přes 10. mil, které zpětně deklaruje společnost při podání návrhu na zahájení insolvenčního řízení. U hlavního líčení obžalovaný uvedl, že si nepamatuje, zda zprávu auditora někdo podepisoval. Obžalovaný předpokládá, že za úplnost a pravdivost výroční zprávy byla zodpovědná [jméno] [příjmení], která jí vytvářela. Obžalovaný má za to, že předseda nebo místopředseda představenstva za toto zodpovědný nebyl. V přípravném řízení obžalovaný uvedl, že s [jméno] [příjmení] podepisovali zprávu auditora každý rok. Svědek [příjmení] [příjmení] na č.l. 91 spisu p.v. přitom uvádí, že mu výroční správy předkládal obžalovaný [celé jméno obžalovaného] osobně k podpisu. Pokud pak jde o podklady k auditu, účetní [jméno] [příjmení] zemřela a nemohla být tedy slyšena jako svědek. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] se odvolal na povinnost mlčenlivosti podle ust. § 15 zákona 93/2009 Sb., o auditorech a nevypovídal k otázce, kdo mu poskytoval podklady ke zpracování auditu. Obecně se vyjádřil k ekonomické situaci [právnícká osoba], v roce 2013, kde podle něj už nastala situace, kdy nebyl dosažen provozní zisk, ale provozní ztráta 341.000 Kč, společnost de facto v tomto období stagnovala, nevytvořila nic navíc. Investice nebyly sice žádné, ale nebyly vytvořeny další prostředky na úhradu závazků. Pokud však jde o zkrácené účetní závěrky za léta 2012 a 2013, uvedl pouze, že mu mohly být tyto stavy při auditu zatajeny či mohl dostat chybné přehledy, ale k tomu se vyjádřit nemůže. Soud konstatuje, že audit podepisoval předseda představenstva [jméno] [příjmení] a že pohledávky, které podle soudního znalce zakládaly stav úpadku, vázly už od roku 2010 za věřiteli, kteří figurují jako poškození v nyní projednávané věci. Tyto nebyly předmětem jen - zkrácených - účetních uzávěrek, ale součástí účetnictví samotného. Obžalovaný přitom tyto pohledávky řešil. Typicky právě podstatnou pohledávku za [právnícká osoba], vůči níž byl závazek ve výši přes 8 mil Kč, splatný k 10. 1. 2012. Obžalovaný sám uvádí, že se [právnícká osoba] jednal. O závazku tedy samozřejmě věděl, i o nemožnosti tuto pohledávku uhradit.

Tomu nasvědčuje fakt, že ve vztahu k pohledávce [anonymizováno] v podstatě [právnícká osoba], a.s., uplatňovala po dobu dvou let jakousi zdržovací taktiku. Jak vyplývá z listinných důkazů a přehledné rekapitulace v rámci trestního oznámení [anonymizováno] na č.l. 15 a násl. spisu, od podání žaloby [anonymizováno] dne 19. 11. 2012 (k níž poškozená společnost přistoupila proto, že [právnícká osoba], řádně nehradil splátkový kalendář), byl vydán Krajským soudem v Českých Budějovicích dne [datum] platební rozkaz. Proti němuž je 6. 3. 2013 podán [právnícká osoba], odpor. [právnícká osoba], přitom svůj dluh uznala. Dne 25. 2. 2014 byl vydán rozsudek pro uznání na částku 8.258.439 Kč. Dne 27. 3. 2014 je proti rozsudku [právnícká osoba], a.s., uplatněno odvolání. Odvolání bylo soudem II. stupně odmítnuto 25. 8. 2014 a doručeno 11. 9. 2014. Bezprostředně nato, dne 3. 10. 2014, je na návrh [právnícká osoba], jako úpadce zahájeno insolvenční řízení. V okamžiku, kdy se nejvýznamnější nezajištěná pohledávka spol. [právnícká osoba], stává exekučně vykonatelnou, je tedy [právnícká osoba], a.s., bezodkladně odeslána do insolvence. V rámci níž pak insolvenční správce umoří z části pohledávky zajištěných věřitelů, primárně [anonymizováno] [příjmení] [příjmení] a [anonymizováno]. [jméno] však nejvýznamnějšího z věřitelů, poškozené [právnícká osoba], a dalších nezajištěných věřitelů.

Jen těžko v takové situaci obstojí tvrzení obžalovaného, že podobný nepoctivý postup byl excesivní iniciativou právních zástupců [právnícká osoba], ani že šlo o jakýsi přechodný stav insolvence, ani tvrzení, že společnost takto jednala s výhledem na další fungování a umoření mnohamilionové pohledávky vůči [anonymizováno] a dalším věřitelům. Podle judikatury (srov. TR NS 22/2006-861) by nenaplněvalo skutkovou podstatu podle § 223 tr. zákoníku jednání dlužníka, který sice plně uspokojil pohledávku jenom jednoho z více svých věřitelů, jestliže tak učinil s odůvodněným předpokladem získání dalších prostředků (peněz, jiného majetku) na uspokojení pohledávek ostatních věřitelů. Vedle tvrzení, že předpokládal, že věřitelé společnosti mohou být uspokojeni ze zpeněžení majetkové podstaty a dalších aktiv se i tímto obžalovaný hájí. Viz str. 5 protokolu o hlavním líčení z 12. 12. 2017 a další vyjádření v tom smyslu, že primárně platili těm, kteří jim dodávali materiál, aby zachovali chod firmy, atp. Soud se shodně se stanoviskem, vyjádřeným intervenující státní zástupkyní na č.l. 1010 spisu domnívá, že ve světle ekonomických ukazatelů, jak

jsou popsány v obou znaleckých posudcích i vlastního chování společnosti navenek, neměl obžalovaný žádný důvod se domnívat, že spol. [právnícká osoba], kterou řídil, pohledávky věřitelů uspokojí.

21. Současně má soud za prokázané, že byla [právnícká osoba], a.s., minimálně po část žalovaného období předlužena, tedy souhrn jejích závazků převyšoval hodnotu jejího majetku. Tento závěr lze učinit s ohledem na závěry obou soudně znaleckých posudků a zároveň dosavadní výsledky insolvenčního řízení, v rámci něhož byla zpeněžena podstatná část majetku. Soud se otázkou předlužení [právnícká osoba], zabýval též proto, že dle ustáleného výkladu, citovaného v literatuře i judikatuře, k trestní odpovědnosti za trestný čin zvýhodnění věřitele podle § 223 tr. zákoníku nestačí, jestliže dlužník jen oddálí nebo ztíží uspokojení věřitele, pokud ten má možnost uspokojit svou pohledávku z jiného dlužníkovy majetku. Obžalovaný se tímto hájil od počátku řízení před soudem. Viz jeho vyjádření, že odhad nehmotného majetku [právnícká osoba], činil 30 mil. Kč, hmotný majetek byl odhadnut na 8 mil., autopark na 1 mil., vybavení budov na 500.000 Kč pohledávky vůči věřitelům činily 13,2 milionů korun. Tzv. rozpracovanost činila 3 mil., dohromady 56 mil. Kč k prosinci roku 2014, atp. K tomuto také směřoval znalecký posudek ústavu znalectví a oceňování VŠTE v [obec], předložený na č.l. 955 a násl. spisu obhajobou. Soud konstatuje, že oproti tomu soudní znalec [celé jméno znalce] na č.l. 191 uvádí, že majetek firmy k datu podání návrhu v ocenění účetních cen nepokrývá závazky zaevidované v účetnictví firmy, je zjištěn již stav úpadku ve formě předlužení. Stejný závěr činí znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení]. Soud k této otázce předvolal insolvenčního správce spol. [právnícká osoba], JUDr. [jméno] [příjmení]. Svědek se přirozeně nechtěl vyjadřovat k otázce, zda úpadkový stav existoval již od konce roku 2012 a v roce 2013. Popsal nicméně podrobně dosavadní výsledky zpeněžování majetkové podstaty, resp. vymáhání aktiv spol. [právnícká osoba] Nejvýznamnější aktivum majetkové podstaty je podle JUDr. [jméno] [příjmení] průmyslový areál v [obec] u [obec]. Soud konstatuje, že znalecký posudek VŠTE, předložený obhajobou, areál spol. [právnícká osoba], ocenil na 18.900.000 Kč (viz č.l. 966 spisu). Podle insolvenčního správce činil odhad nemovitostí 18. mil. Kč, poté došlo k přecenění jiným znalcem na 9.500.000 Kč. Nakonec byl areál v rámci insolvence zpeněžen za 6.650.000 Kč, jelikož na nemovitostech vážne zástavní právo, za pohledávkami [právnícká osoba] Zajištěnými věřiteli jsou spol. [jméno] [příjmení] [příjmení], [anonymizováno], [právnícká osoba] a [anonymizováno] úřad. Podle insolvenčního správce je ve skutečnosti výtěžek ze zpeněžení předmětu zajištění v drtivé většině určen pro [jméno] [příjmení] [příjmení], která se přihlásila se zajištěnou pohledávkou 15.509.416,59 Kč a nyní činí její pohledávka 12.509.416,59 Kč. Zde soud podotýká že, k umoření části pohledávky došlo proto, že [jméno] [příjmení] plnil [právnícká osoba], jako směnečný dlužník v rámci ručitelského plnění. K tomu viz vyjádření insolvenčního správce JUDr. [příjmení], listiny k úvěru a směnky na č.l. 328 a násl. spisu. Podle insolvenčního správce inkasuje [jméno] z výtěžku prodeje cca 5 mil. Kč. Část výtěžku ze zpeněžených nemovitostí obdrží dle správce spol. [právnícká osoba], která je zajištěným věřitelem prvním v pořadí. Na nezajištěné věřitele podle insolvenčního správce již majetku, moc nezbylo, míra uspokojení bude výrazně nízká, spíše nulová.“ Obdobně, jak vyplývá z vyjádření JUDr. [jméno] [příjmení] a rozhodnutí na č.l. 1005 spisu, strojní vybavení bylo zpeněženo za 2.125.837 Kč, ačkoliv jejich hodnota, oceněná ve znaleckém posudku VŠTE je 4.435.000 Kč, tedy více než dvojnásobná. Výsledek zpeněžení nezajištěného majetku činí jen něco přes 600.000 Kč a nepokryje tak podle JUDr. [jméno] [příjmení] pohledávky nezajištěných věřitelů. Zbývajících aktivy jsou podle svědka pohledávky [právnícká osoba] a [anonymizováno] vůči majetkové podstatě, které činí 1.248.819 Kč a na nichž už bylo zapláceno alespoň 530.000 Kč. Zbývá zde však pouze nevyhozených 718.819 Kč. Soud je tak nucen uzavřít, že znalecký posudek VŠTE, předložený obhajobou, v podstatě opakuje argumentaci obžalovaného, která však nenachází oporu ve skutečném stavu věci. V projednávané věci není dána ani situace, kdy měli i jen zajištění věřitelé plně možnost uspokojit svou pohledávku výtěžku insolvenčního řízení, nezajištění pak nebudou uspokojeni prakticky vůbec. Pro tento závěr přitom není nutno vyčkávat na ukončení insolvenčního řízení ani dle judikatury Nejvyššího soudu

ČR (viz usn. Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 4. 2015, sp. zn. 5 Tdo 339/2015), ani z povahy věci, neboť proces likvidace [právnícká osoba], je již v pokročilé fázi.

22. Soud tak ve výroku rozsudku pouze mírně korigoval výši škody v návaznosti na závěry doplňujícího znaleckého posudku [celé jméno znalce]. Soud přibral za účelem doplnění znaleckého posudku ve věci již dříve činného soudního znalce, aby v doplňujícím znaleckém posudku provedl přepočítání poměrného uspokojení a poškození věřitelů podle původní metodiky, protože [právnícká osoba], s ., [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba] [příjmení] z různých důvodů nevidují pohledávku za [právnícká osoba], a.s. Soud tedy do výroku zohlednil tuto skutečnost. Na použité právní kvalifikaci dle ust. § 223 odst. 3 tr. zákoníku to ve vztahu ke škodě velkého rozsahu nezměnilo niče. Tou se - ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku - rozumí škoda dosahující částky nejméně 5.000.000 Kč. V projednávané věci tvoří škoda násobky této sumy. Jinak má soud za to, že je na místě přisvědčit podané obžalobě, pokud jde o naplnění skutkové podstaty žalovaného trestného činu ve své skutkové podstatě základní, podle § 223 odst. 1 tr. zákoníku. Soud se obhajobou obžalovaného zabýval důsledně a ve světle více omezujících kritérií trestnosti, naznačených judikaturou. Nespátřuje však prostor pro zprošťující rozsudek. Výše citovaný judikát Nejvyššího soudu (TR NS 22/2006- 861.), týkající se jednání statutárních zástupců dlužníka – obchodní společnosti, s odůvodněným předpokladem získání dalších prostředků, obsahuje též negativní vymezení, kdy cit.::, tento předpoklad ovšem nebude důvodný, pokud pachatel jako statutární orgán udržoval po delší dobu v provozu hospodářsky nefunkční obchodní společnost, která jako dlužník nebyla schopna plnit všechny své splatné závazky, přičemž bylo zřejmé, že se její ekonomická situace nezlepšovala a nic nenavštěvovalo takové změně ani v budoucnu.“ Soud se na základě provedené dokazování shodně s obžalobou domnívá, že obžalovaný udržoval úpadkovou ekonomiku [právnícká osoba], a.s., ač neměl důvodu předpokládat její zlepšení a následnou úhradu pohledávek. Soud je si vědom toho, že společnost obžalovaného podnikala ve stavebnictví, tedy odvětví s problematickými obchodními vztahy a platební morálkou. Zde však šlo o dlouhodobý a stále se prohlubující stav. Výhled na úhradu dluhů dalším provozem firmy musí být odůvodněný, podle citovaného výkladu nestačí jen obecné, nereálné očekávání pachatele. Soud má za to, že vzhledem k celkovému přístupu obžalovaného ke svým povinnostem nestál za jeho obchodními rozhodnutími žádný zvlášť promyšlený záměr, obchodní plán. Obžalovaný pouze,, vytloukal klín klínem.“ V letech 2013 až 2014 pak sáhl při řešení finanční krize firmy i k trestné činnosti. Tj. vytvářel fiktivní faktury a neexistující pohledávky, aby dosáhl na neoprávněné čerpání úvěru, pročež byl následně i odsouzen. Zlomový moment podle přesvědčení soud nastal již v listopadu 2012, kdy spol. [anonymizováno] zažalovala svoji dlužnou pohledávku, u níž nebyl plněn splátkový kalendář. Vzhledem k dalším dluhům společnosti bylo evidentní, že vykonatelný rozsudek bude pro [právnícká osoba], likvidační. A věděli to i statutáři, jak vyplývá z následného právního postupu [právnícká osoba], ve sporu se spol. [anonymizováno], kdy v podstatě pouze účelovými právními oddalovali hospodářský zánik firmy. Řešením legálním a podnikatelsky správným, bylo již na počátku žalovaného období, koncem roku 2012, podnikání ukončit a přistoupit podání insolvenčního návrhu. A to, i když by ani pak s velkou pravděpodobností nebyli všichni věřitelé uspokojeni plně, pouze poměrně. Obžalovaný tak neučinil a byl ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku minimálně srozuměn s tím, že v následujícím období přednostní úhradou některých pohledávek se některým věřitelům dostane na úkor ostatních věřitelů vyššího uspokojení, než jaké by jim jinak náleželo v konkurzním řízení. I to se posléze stalo skutečností. Minimálně v úmyslu nepřímém tedy spáchal zločin zvýhodnění věřitele podle § 223 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku.

III. Výrok o trestu a o náhradě škody

23. Pokud jde o výrok o druhu a výměře trestu, soud bere v úvahu kritéria stanovená ustanoveními § 38 a § 39 tr. zákoníku, tedy jednak povahu a závažnost projednávaného trestného činu a jednak poměry pachatele, tj. zásadu přiměřenosti (proporcionality) trestní sankce v širším slova smyslu, jednak také požadavek tzv. subsidiarity trestní sankce (§ 38 odst. 1, 2 tr. zákoníku). Při stanovení

druhu trestu a jeho výměry pak soud přihlédne, ve smyslu § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku, k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu (jež jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem), dále soud přihlédne k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Mimoto soud přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a konečně k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Soud mimoto posuzuje existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ust. § 41 a § 42 tr. zákoníku, a poté dospěl k následujícím závěrům:

24. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] byla až dosud čtyřikrát soudně postihován. V roce 1996 dvakrát za trestné činy podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona, k čemuž se nepřihlíží, stejně jako pro další odsouzení z roku 2007 pro trestný čin podle § 201 odst. 1 tr. zákona. Přihlíží se k posledním dvěma odsouzením. Pro přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu [obec] – [pobočka] ze dne 29. 11. 2016, sp. zn. 18T 10/2016, ve spojení s výrokem o trestu z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 1. 2018, sp. zn. 6To 21/2017. Zde mu byl s právní mocí ke dni 15. 1. 2018 uložen trest odnětí svobody v trvání 2. let, s podmíněným odkladem na zkušební dobu 2. let a zákaz činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, jeho člena a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech. Dále byl obžalovaný s právní mocí ke dni 24. 3. 2017 odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 31. 1. 2017, č.j. 3T 4/2017, pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, s odkladem jeho výkonu na dobu 24 měsíců a zákazu činnosti a dobu 24 měsíců. Na místě bylo ukládat trest souhrnný, ve vztahu k předposlednímu odsouzení rozsudkem Krajského soudu [obec] – [pobočka], resp. rozsudkem Vrchního soudu v Praze, neboť to tvoří hranici souhrnnosti.

25. Ve prospěch obžalovaného hovoří předchozí bezúhonnost, neboť trest je obžalovanému ukládán za dvě poslední sbíhající se odsouzení, ke dvěma prvními odsouzením se nepřihlíží a časově poslední odsouzení není recidivou. Dále je to míra jeho zavinění, v podobě eventuálního úmyslu podle § 4 písm. b) tr. zákoníku. Soud velmi dobře vnímá, že šlo ze strany obžalovaného o projev liknavosti, kombinované s neúctou k právním předpisům, regulujícím obchodně právní vztahy. Obžalovaný byl sice srozuměn s tím, co činí, ale s ohledem na kazuistiku existuje i u této skutkové podstaty přímočařejší a zjištěnější způsob provedení činu. Pokud by nebylo sbíhajícího se odsouzení pro další, s jeho postavením ve [právnícká osoba], a.s., úzce související trestný čin, jehož charakter je popsán v odůvodnění výše, bylo by snad možné uvažovat o ukládání jiného, nežli represivního trestu. Pokud jde o jednání obžalovaného po spáchání činu, obžalovaný po prohlášení konkurzu spolupracoval s insolvenčním správcem. Na druhou stranu nelze zcela ponechat stranou fakt, že se zbavil všeho svého osobního majetku (sám uvádí, že dům v [obec] daroval synovi ke svatbě, o další majetek přišel údajně vinou bývalé přítelkyně), což implikuje snahu vyhnout se hrozící exekuci. Na rozdíl od povinného [jméno] [příjmení] tedy dosud neplnil na závazcích z podnikání, vážnoucích za jeho osobou ve vztahu k [právnícká osoba], ničeho (viz usnesení zdejšího soudu na č.l. 1007 spisu). Vzhledem k charakteru trestní věci, pro níž je nyní stíhán, mj. výši škody, více než trojnásobně přesahující hranici škody velkého rozsahu a současně k nutnosti ukládat obžalovanému trest za sbíhající se trestnou činnost, kde již byl obžalovanému uložen výchovný trest v trvání dvou let, naprosto nepřicházelo v úvahu ukládání jiného, nežli represivního trestu. Ten byl, s ohledem na všechny argumenty ve prospěch obžalovaného, ukládán jako nejmírnější možný, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby.

Pro jeho výkon byl obžalovaný zařazena podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznic s ostrahou. S účinností od 1. 10. 2017 došlo k novelizaci § 56 odst. 1 tr. zákoníku a zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody tak, že původní typy věznic s dohledem, dozorem

ostrahou a zvýšenou ostrahou byly nově diferencované pouze do dvou typů, s ostrahou a se zvýšenou ostrahou. U obžalovaného přichází v úvahu pouze zařazení do věznice mírnějšího typu. Ten se dělí na oddělení s nízkým stupněm zabezpečení, se středním stupněm zabezpečení a s vysokým stupněm zabezpečení. O zařazení do jednotlivých oddělení již nerozhoduje soud, ale Vězeňská služba na základě osobních poměrů odsouzeného.

Zopakován a mírně navýšen byl trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy obchodní korporace, uložený obžalovanému již v předchozí trestní věci, neboť obou trestných činů, pro které je mu nyní ukládán trest, se dopustil v postavení statutárního orgánu akciové společnosti. Doplněn byl zákaz jednat v takovém postavení fakticky na základě plné moci, udělené mu oprávněnou osobou, aby byla ztížena možnost jeho obcházení.

26. Pokud jde o výrok o náhradě škody, intervenující státní zástupkyně navrhla, aby připojeným poškozeným byla škoda přiznána postupem podle § 228 odst. 1 tr. řádu. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] zde figuruje jako fyzická osoba, odpovědná trestnou činností za vznik škody a soud tedy neviděl důvod, proč návrh obžaloby neakceptovat. Se svým uplatněným nárokem na náhradu škody byla tak na řízení ve věcech občanskoprávních odkázána toliko poškozená společnost [právnícká osoba] Poškozená je primární zajištěný věřitel, pohledávku má mimoto zajištěnu směnkou, která je předmětem vymáhání přímo ve vztahu k obžalovanému. Oproti tomu např. [právnícká osoba] disponuje exekučním vykonatelným titulem pouze ve vztahu k spol. [právnícká osoba], s - mírně řečeno - nejistou vyhlídkou na uspokojení podstatnější části pohledávky z výtěžku likvidace společnosti. Soud proto v rozsahu, v jakém byla škoda prokázána, této společnosti a dalším poškozeným adhezni nároky přiznal. Jakkoli se nedomnívá, že vzhledem k jejich výši ani ze strany obžalovaného pravděpodobně nebudou moci být v dohledné době uhrazeny.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve všech vyhotoveních.

Tábor 29. srpna 2018

Mgr. Martin Prokop
předseda senátu